

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra KA DREBÆK

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725299195920/facsimile.pdf> (tilgået 02. juni 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Hist ude hvor Stakken ved Gavlen staar,
og Løddet for Lukket stænger,
der ligger i Kvældslys Kjærestens Gaard
med fire kalkede Længer.

Didhen gik Længsien saa mangelund,
naar Lyset stod slukt i Stagen,
men stærkest dog sig en Pustestund,
der ofres ens Brudelagen.

— Rød lagde Ka' Drebbæk sit Lat paa Bleg,
det var ved Sankt Hansdagstide,
men førend Septembers Maane steg,
da var hendes Kinder saa hvide.
Thi dybt kan en den anden bedrøve.

Ka' Drebbæk sidder ved Nådverbord
paa Bænk blandt Piger og Ka'le.
Men Maden nydes foruden Ord,
thi ingen nænner at tale.

Ka' Drebbæk kjender ej Rist ej Ro,
med Haanden dækker hun Panden;
den Mand, hun for Aaringer gav sin Tro,
har Bryllup i Dag med en anden.

Ud glider Karen i Nattens Blæst,
de andre staar tavse tilbage;
saa tungt hun ser mod det skyede Vest
og rokker i stille Klage.

Thi er der andet at gjøre for den,
der misted sin eneste Glæde,
end tavs at synke i Sorgen hen
og bøje sit Hoved og græde!

Saa bittert hun græd i den kolde Nat,
at Hjærtet sved ved dets Rødder;
ved Midnatstide kom Husets Kaf
og strøg saa blidt hendes Fødder.